

Sygn. akt *XVI GC 1430/18*

POSTANOWIENIE

Dnia 04 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Cezary Skwara

po rozpoznaniu w dniu 04 maja 2020 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. G. (1), R. W., A. W., A. R. i A. Ś.**

przeciwko **A. G. (2) i J. D.**

o wyłączenie partnerów ze spółki

postanawia:

1. umorzyć postępowanie;
2. zwrócić powodom przez Skarb Państwa – kasę Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 2000 zł stanowiącą połowę uiszczonej opłaty od pozwu.
3. zasądzić od pozwanej A. G. (2) na rzecz powodów A. G. (1), R. W., A. W., A. R. i A. S. kwotę 1965 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów postępowania zabezpieczającego;
4. zasądzić od pozwanej J. D. na rzecz powodów A. G. (1), R. W., A. W., A. R. i A. S. kwotę 1965 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów postępowania zabezpieczającego.

SSO Cezary Skwara

Sygn. akt *XVI GC 1430/18*

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 04 maja 2020 r.

Pozwem z dnia 21 grudnia 2018 r. powodowie A. G. (1), R. W., A. W., A. R. i A. S. wnieśli o wyłączenie pozwanych A. G. (2) i J. D. ze spółki partnerskiej (...) w W..

Pismem z dnia 3 lipca 2019 r. powodowie cofnęli powództwo w niniejszej sprawie, wnosząc o jej umorzenie oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz powodów kosztów procesu oraz kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Jak wskazali powodowie w treści powyższego pisma,

na podstawie oświadczeń z dnia 23 września 2019 r. pozwane wypowiedziały umowę spółki (...) w W., w związku z czym z dniem 1 stycznia 2020 r. wystąpiły ze spółki i od tej daty nie są już jej partnerami.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 203 § 1 – 2 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże

z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. W myśl

art. 203 § 4 k.p.c. sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Z kolei art. 355 § 1 k.p.c. stanowi, że sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Z okoliczności niniejszej sprawy nie wynika, by cofnięcie pozwu przez powodów było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego, albo zmierzało do obejścia prawa. Pozew został cofnięty przez stronę powodową w całości ze względu na fakt, iż pozwane wystąpiły ze spółki, co uczyniło zadość żądaniu pozwu, a powodowie osiągnęli swój cel w niniejszym postępowaniu i dalsze popieranie żądania wskazanego w pozwie należałoby uznać za bezprzedmiotowe. Należy zaznaczyć, iż powodowie nie określili, czy cofają powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Jak już zostało natomiast wskazane, pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy. Należy jednak wskazać, iż rozprawa, która odbyła się w dniu 6 czerwca 2019 r. została wyznaczony w przedmiocie rozpoznania wniosku o uchylene postanowienia zabezpieczającego, a zatem nie doszło do rozpoczęcia rozprawy w rozumieniu art. 203 § 1 k.p.c., gdyż strona powodowa może cofnąć pozew bez zgody pozwanego, aż do chwili ustosunkowania się przez pozwanego do wytoczonego powództwa, co podczas rozprawy w dniu 6 czerwca 2019 r. nie miało miejsca (A. Marciniak [red.], Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz. Art. 1–205, Warszawa 2019). Należy zatem uznać, iż zgoda pozwanych na cofnięcie przez powodów pozwu nie była w niniejszej sprawie wymagana.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., Sąd postanowił jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Jednocześnie na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2019.0.785 t.j.) Sąd zwrócił powodom kwotę 2000 zł stanowiącą połowę uiszczonej opłaty od pozwu.

Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powodów koszty procesu, zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik procesu. Mimo cofnięcia pozwu przez stronę powodową, to pozwane należy uznać za stronę przegraną w niniejszym postępowaniu. Powodowie poprzez pozew wnieśli o wyłączenie pozwanych ze spółki partnerskiej (...) w W.. Ostatecznie, już po wytoczeniu powództwa, pozwane same wystąpiły ze spółki, a zatem powodowie osiągnęli swój cel w niniejszym postępowaniu. W związku z powyższym pozwane dobrowolnie uczyniły zadość żądaniu powodów. Ponadto Sąd uznał roszczenie strony powodowej za uprawdopodobnione, w związku z czym wydał postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia. Zgodnie z poglądem przyjętym w doktrynie oraz orzecznictwie, oświadczenie o cofnięciu pozwu w reakcji na sytuację, w której w toku postępowania doszło do zaspokojenia powoda, ma szczególny charakter i nie jest wyrazem rezygnacji z sądowej ochrony prawnej, a tym bardziej rezygnacji z roszczenia materialnego. Odzwierciedla ono natomiast przekonanie powoda, że wytoczenie powództwa doprowadziło do zamierzonego celu, a kontynuacja postępowania musiałaby prowadzić do jego oddalenia z uwagi na art. 316 § 1 k.p.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2017 r., V CNP 12/17, Legalis 1715443). W sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda, pozwanego należy uznać za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CZ 208/11, Legalis 491861). Jak stanowi art. 63 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz.U.2019.0.505 t.j., dalej jako: „k.s.h.”), jeżeli jednak ważny powód zachodzi po stronie jednego ze współników, sąd może na wniosek pozostałych współników orzec o wyłączeniu tego współnika ze spółki. Jak stanowi natomiast art. 89 k.s.h., w sprawach nieuregulowanych w

niniejszym dziale do spółki partnerskiej stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej, chyba że ustawa stanowi inaczej. Oznacza to, iż po stronie powodów w niniejszej sprawie występuje nie tylko współuczestnictwo materialne, ale również jego kwalifikowana forma, tj. współuczestnictwo konieczne. Wynika to z faktu, iż w świetle art. 63 § 2 k.s.h., po stronie powodowej musieli wystąpić razem wszyscy wspólnicy, którzy zgodnie z pozwem nie mają zostać wyłączeni ze spółki. Wszyscy powodowie byli ponadto reprezentowani przez jednego, tego samego pełnomocnika (pełnomocników). Jak wskazał natomiast Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 r., wygrywającym proces współuczestnikom, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c., reprezentowanym przez tego samego radcę prawnego, sąd przyznaje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 r., III CZP 130/06, OSNC 2008/1/1, Biul. SN 2007/1/15, OSP 2007/12/140, M. Prawn. 2007/21/1197). Jednocześnie odpowiedzialność pozwanych w niniejszej sprawie nie była solidarna, a zatem zastosowanie będzie miał art. 105 § 1 k.p.c., który stanowi w zdaniu pierwszym, iż współuczestnicy sporu zwracają koszty procesu w częściach równych, czyli po połowie. Na koszty powyższe składa się: 1/2 opłaty od pozwu (2000 zł), 5 razy 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (za 1 pełnomocnika od każdego z 5 powodów), 1080 zł tytułem stawki minimalnej radcy prawnego/adwokata za prowadzenie sprawy o wyłączenie wspólnika oraz koszty postępowania zabezpieczającego: 200 zł (opłata od wniosku – 2 x 100 zł), 5 razy 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (za 1 pełnomocnika od każdego z 5 powodów), 240 zł stawki minimalnej radcy prawnego/adwokata za prowadzenie sprawy o zabezpieczenie (stawka za prowadzenie sprawy nieprocesowej niewymienionej odrębnie), 240 zł stawki z minimalnej radcy prawnego/adwokata za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym przed sądem apelacyjnym (50% stawki, nie mniej niż 240 zł). Łącznie zatem koszty te wyniosły 3930 zł, co daje na każdą z pozwanych po 1965 zł.

W związku z powyższym, na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 3 i 4 sentencji postanowienia.

SSO Cezary Skwara

(...)